

[Mette Groes]

for en karensdag er et skrappt indhug i et lille budget.

Vi ser altså, at karensdagen rammer skævt, er urimeligt diskriminerende, især over for de svageste grupper og er en desto større økonomisk belastning, jo mindre indkomsten er.

Regeringens trøst til de karensdagsramte er, at de kan tage en fleksdag eller en restferiedag. En fleksdag kan jo ikke tages af alle, da systemet ikke gælder på alle arbejdspladser, og brug af restferiedage er efter min opfattelse ikke i overensstemmelse med ferielovens intentioner.

Ferielovens § 23, stk. 1, siger udtrykkeligt, at enhver aftale, hvorved der gives afkald på den i denne lov hjemlede ret til ferie, feriegodtgørelse, løn uden ferie eller ferietillæg, er ugyldig. Det fremgår af forarbejderne til loven, at der bag ferieloven ligger rekreative og sociale intentioner.

Ferieloven handler om, hvornår og i hvilket omfang man har ret til at holde fri. Det er en forudsætning for at gøre brug af ferieloven, at man er rask. Dagpengeloven træder i kraft, når man er syg – man kan jo nu engang ikke være både rask og syg på én gang – og derfor er forudsætningen for at anvende ferieloven, som det sker i sikringsstyrelsens cirkulære, ikke til stede.

Vi kan altså konkludere, at karensdagsbestemmelserne allerede er udhulet af mange virksomheder, der ikke bruger dem, og af § 12-aftaler og af arbejdsskaderegler. Det er kun godt, at disse grupper ikke er omfattet af loven, men det er mindre godt, at andre er det. Vi finder, at karensdagsbestemmelserne er uheldige, diskriminerende og uretfærdige, og vi spør dem en kort levetid.

Agerschou (SF):

Trods mange spørgsmål og mange svar i socialudvalget, der viser, at karensdagen medfører en ufattelig meradministration, at der i virkeligheden er tale om en skat på sygdom, og at der er tale om en sort mistænkeliggørelse af lønarbejdere, vil et borgerligt flertal i folketinget ikke være med til at opheve den.

Jeg gider ikke blive ved med at argumentere imod karensdagen fra talerstolen. Det er nytteløst. Kampen mod karensdagen skal nu føres andre steder og med andre midler.

Men jeg vil dog alligevel gerne have én ting at vide, for jeg har endnu ikke forstået, hvorfor det radikale venstre er så forhippet på, at vi har en karensdag i det danske samfund. Må jeg få forklaringen én gang til: hvad er det, der får det radikale venstre til stadig væk at gå ind for karensdagen?

Knud Lind (FP):

Indledningsvis kunne jeg godt tænke mig at vide, hvad det er for andre magtmidler, den foregående ordfører ønsker at tage i anvendelse, når lovforslaget ikke bliver vedtaget.

Man får umiddelbart det indtryk, at nogle partier har talt sammen om, at man vil tie det socialdemokratiske lovforslag ihjel. Som ordfører for fremskridtspartiet mener jeg, at det er en forkert fremgangsmåde. Ordførerne for regeringspartierne burde i stedet tilkende-give, at lovforslaget er ret uheldigt, i hvert fald rent tidsmæssigt, idet det reelt kommer lige efter, at man har vedtaget en lov, der vedrører ganske nøjagtig det samme emne.

Man kan diskutere, hvorvidt lovforslaget er gjort med heldig hånd i forhold til det praktiske erhvervsliv, men da det er et frit land, vi lever i, er det jo op til de enkelte arbejdspladser ude i det frie erhvervsliv, om de ønsker at rette sig efter loven.

Jeg mener derimod, at når man hører socialdemokratiets ordfører her, lyder det, som om hun glemmer at sige, at man fra ministerens side har tilkendegivet, at man ønsker at have en observationstid. Jeg tror, det var et halvt års tid, man nøje ville følge loven i praksis; derefter kunne man eventuelt tage stilling til nogle uheldige virkninger. På det halve års tid håber jeg selvfølgelig også ministeren har fået lavet en statistik for de offentligt ansatte, så man tydeligt kan se, hvorledes deres sygdomsperioder er. Man burde retteligt have haft den statistik før; når man har taget de offentligt ansatte med i denne gruppe, burde man have haft den, for har man vedtaget den lov, som der nu er kommet forslag om at ophæve, er det jo ikke sikkert, at denne statistik giver de samme resultater, som hvis man havde haft den tidligere.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning